

האתגרים הנסתרים מן העין

השבועות האחרונים מפגישים אותנו בפני מציאות מורכבת: "הסלמה מתמשכת" אנחנו קוראים למצב בו קצב הירי הגבוה נמשך מבלי שהמדינה מגדירה זאת כמצב חירום רשמי. יחד עם צוותי החירום בישובים, אנחנו מאתרים את המודל הנכון לנהל באמצעותו את החיים המיוחדים שנקלענו אליהם.

בשלוש עשרה השנים שחלפו השכלנו למצוא מענים לצרכים ייחודיים וחיוניים שהתגלו לנו: מיגון מוסדות החינוך, בתי המגורים והמרחב הציבורי, מערכת ההגנה האקטיבית, צוותי חירום וחוסן בישובים ובאזור ומעטפות סיוע לתושבים, לארגונים ומחלקות ולמועצה עצמה. אנחנו נותנים, אם כן, תשובות סבירות לאתגרים שבעין – האתגר הביטחוני והאתגר הדמוגרפי, זה הכלכלי, הקהילתי והארגוני.

משהתייחסנו באופן הראוי לאיומים המידיים, עלינו להתפנות לבחינת ההשלכות ארוכות הטווח של התמשכות האיום, קצבו ורמתו. לצד המשך שיפור המוגנות והמוכנות לאיומים הישירים, מחובתנו לבחון את משמעות החיים אל מול איום מתמשך, שאין לו תאריך תפוגה ולא מגמת ריסון.

לאחרונה, הנחנו על השולחן את שאלת האתגרים הלא מאותרים, את הסיכונים הנסתרים מן העין, אלו שאיננו חשים בהם במבט ראשון ושני, את ההשלכות ארוכות הטווח על נבכי הנפש והנשמה, על עמדות ערכיות ועל חשיבה פוליטית. כיצד משפיעים החיים בשער הנגב אל מול עזה על יחסי הורים וילדים? על יכולתם של נערות ונערים לאהוב, להאמין בזולת, לחיות חיי שיתוף וסולידריות? מהן העמדות העמוקות של נערים שגדלים במציאות הזו כלפי המשטר הדמוקרטי? האם יאבדו ילדינו, נאבד אנחנו, את האמון בצדקת התהליך משתף הציבור בניהול חיינו?

מהי הזיקה שמתפתחת בין יושבי עוטף עזה לבין העורף של ישראל? האם שבט קו העימות מפתח ניכור כלפי תושבי לב המדינה? האם האלימות המתמשכת תובעת אובדן התקווה לשלום ולפיוס בין העמים? האם הטרור מכשיר את הקרקע לפוליטיקה של דו קרב במקום לזו של דו קיום? איך אנחנו, שמשלמים מחיר ייחודי, מפרשים את המציאות הזו בהקשר למהלך ההיסטורי הגדול של שיבת ישראל אל ארצו? האם בני הדור הבא מבינים כמונו את המעשה החלוצי, את ההתיישבות בפריפריה ובספר? האם מתעצמת או שמא נפגמת מחויבותנו לעתיד העם היהודי? האם הצעירים שלנו יחזקו או יחלישו את מחויבותם לעתידו של העם היהודי? האם, לנוכח החיים בשכונה המסובכת שלנו, מתרופפת או דווקא מתחשלת האחריות שלנו לאיכות הסביבה? לחברה צודקת? לערכים אנושיים? למשטר הדמוקרטי?

לאחר שנאתר את המגמות ארוכות הטווח, נבחר את הפעולות בהן ננקוט בכדי שנבטיח את חיזוק הישובים, חוסן הקהילות ורווחתם של התושבים בדורות הבאים.

התובנות אליהן נגיע שייכות בוודאי למהלך האסטרטגי שאנחנו מקיימים. הן תשמנה אותנו בשנים הקרובות בכדי לעצב את אורח חיינו, הן בהקשרים העמוקים והן בנהלי החיים המעשיים.

בברכת קיץ שקט,

אלון